

18) СБОРНОТО НАЧАЛО НА ЦЪРКВАТА

Вся голяма част от съвременното „християнско общество“ Църквата е институция, клир, или иерархия, която използва определени административни и богослужбени функции. Тази едностранчива представа обаче ни дава само част от събраността на това какво Църквата е, какво представлява, как функционира и как съществува, нивее и е сборна.

В СЗ думата „Църква“ се употребява със значение на събрание на израелският народ, събрание на избрания Божий народ. В НЗ терминът „Църква“ се употребява, когато трябва да се отпие и осознаем събраността на възвращащия в Христос народ Божий, както е и живот Изра. Това е „новото творение“, членовете на което са „нова твар“ в Христос. Това е тълмо Христово“ според израза на св. ап. Павел (2 Кор. 5, 17), Божословски организъм, глава на който е Христос. Членовете на това тълмо са призвани, те са поканени на общение с Истиния Бож. Това общение ги прави „нови твари“ - с нов живот, живот в Христос, в която всеки един от членовете му участва в неговото съставяне и образува едното тълмо на Църквата. Не е възможно да съставим някаква друга и точно фиксирано определение за Църквата, както не е възможно да се опише какво е животът или какво е Бог. Не е възможно да се опише неотискуемото, да се опише животът.

Цър. отци, което гворят за това какво представява Ц-та, се изразяват предимно образно, което използва не определени, с което да характеризират същността ѝ, това което тя е, а образи, с помощта на които описателно създават и изобразяват представа за нейната същност, природа и функции.

Някои от цър. отци в парисат небе на земята („земно небе“) или „рай, духовна лествица, в която хората намират лекарство за всяка своя болка, за всяка своя рана или недъг.“ (Герман Константинополски - „Говорение на штурмица“) През IV в св. Фикона Кавасима дава едно от най-точните описания относно същността на Църквата Той казва, че тя се изразява чрез тайнствата (Масл Златоуст, Павел Евтропий) като има предвид, преди всичко тайнствата кръщение, миропомазание и Евхаристия, чрез които най-пълно се проявява действието на Светия Дух в Църквата, която трябва вървеща в Христос „наи чвари“. Светият Дух - третото лице на Светата Троица, оживотворява Църквата Христова, прали единост от светли с нова съвестност, която в общението с Бога помешау си образуват „една света, съборна и апостолска Църква“.

50-ца е голвмо събитие в живота на цър. организъм. В известен смисъл дори могат да се каже че е рожден ден на Църквата Христова. Та 50-в ден от Христовото възкресение, когато вече

Спасителят се е възнесъл на десетата три
 отца и седнал отъсно на слабата Му,
 Той използва обществото Си, се ще се
 изпрати от Бог Отец Дух Утешител, който
 ще омета християните със сила отгоре. От
 този момент нататък Светият Дух влиза
 в света и присъства заличати в църквите
 тѣмо, която сътворява и осветва вярващите
 в Троицата, кръстените в Нев, изповядващите
 едната неразделна и сътворяваща Троица
 — Отец, Син и Дух Светий. За 50 на
 Светият Дух слеза във вид на огнени
 пламъци над църквата, която е представител
 от обществото от вярващите в Христос, която
 биде еднодушно заедно (Деян. 2; 1) в
 конява. Светият Дух действа в тяхното
 събрание като ги осветва, преобразва
 освещава, донава.

В този процес на общение с Бога се
 ражда и се състи светостта на църквата.
 Вътрешно, се всеки един човек на църквата
 тѣмо е грешен, в обществото стравен, Бог
 тѣи се осветва, преобразва. В тайнството
 на божествената Евхаристия този процес на
 общение се изразва ней-симо гевешкото
 естество в съприкосновение с огън на
 божеството се преобразва от неварните
 божествени енергии, без да губи своя
 природа, така както металът ще се
 постави в огън, самото то става огън,
 без да губи своите свойства на металата си.

В тайнството на Евхаристията се съдържа
и тъмнотата на вратата на Църквата, то
изразява и нейната съборност, защото тя
е съборна Църква, не само вселенска, те
по земна обст, а съборна - съдържа в
себе си тъмнотата на вратата

Църквата е една и единна. Тя съществува
две или три църкви, така както има две
или три грама на д-та, а един е нейният
Глава - Господ Исус Христос. Единството на
Църквата ней-тъмнотата, ней-тъмнотата и ней-всодъж-
но се изразява в тайнството на св. Евхаристия,
Евхаристия, чрез нея християните се соединяват
погледнаду си и с Господом Исус Христос.

Отделните църк. общин извършват самостоятелно
но тайнството Евхаристия, но между тях има
единство и община както жертвеникът
е един и Евхаристията е една, така трябва
и епископът да е един и да съществува
единство между него, презвитерите и чернята.
Църквата е една, света и съборна.

Приема и съхранява вратата така, както
светите апоктали са в триери и триери.
Славянето на Христос и славянето на д-уха
християните стават един и Израил.
Собрание се заедно на моят християн
Светият д-ух Троица Църква става единство
на тварното с неварното, без да се губи
Триера на тварното, а само се преобразява
с автота му.

Възвеме, че Църквата е една
 Света, Съборна и Апостолска. Една е
 зацтва, защото всички православни християни
 макар и да принадлежат към различни
 национални поместни църкви съставяват едно
 семейство заедно с ангелите и праведниците.
 На неето Света е зацтва се верните и като
 се освещават от Божието слово, молитвата и
 светите тайнства.

Съборна, защото е представителна за хората
 от всички времена и националности.
 Апостолска, защото от тази апостолска уаще
 и апостолското свещенство, което
 се предава без прекъсване от апостолските
 времена до наши дни от епископ на епископ
 в тайнството свещенство.

Съборния принцип през Апостолско време се изразява
 в три аспекта:

- 1) Изборът на ап. Матей
- 2) Избора на 7-е дяconi
- 3) Апостолския събор.